

[Gade]

hvis man vil, men ved endnu ikke, om man vil. Men hvorfor tør man ikke bruge ordet, som er det reelle og det, fiskerne selv bruger: kompensation for den forurening, de jo er blevet påført fra resten af samfundet og især fra landbruget? Det kunne være spændende at høre et svar fra fiskeriministeren på det.

Jeg vil så spørge også miljøministeren, om hun vil tage drøftelser med landbruget. Selvfølgelig afhænger det af, om miljøministeren har fundet ud af, at det er rigtigt, at der kun er de to brikker, de to diskussionsfelter, at debattere på.

Jeg appellerer jo lidt til miljøministeren, fordi miljøministeren tidligere har forstået denne diskussion og da har været enig i, at der kun er de to diskussionsfelter.

Så spørger jeg: Vil regeringen tage en forhandling, eller vil man bare sige til befolkningen, at det er ét fedt – og fiskerne demonstrerer, men vi er ligeglade med det erhverv, for der er et andet erhverv, der har presset så meget på, at det er vi nødt til at gøre noget ved på grund af deres pression?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil bare til hr. Gade sige, at Venstre sandelig ikke bare stiller sig op og siger: Vi skal gøre ingenting. Det, vi siger, er, at vi faktisk har vedtaget en vandmiljøplan, og den skal have lov til at virke. Og tingene tager tid. Man kan ikke bare sådan programmere naturen. Man kan jo ikke altid bare tro, at fordi man vedtager et eller andet, så kan man i løbet af et års tid ifølge nogle skemaer finde ud af, at nu er tingene gået som forventet. Naturen er nu engang lidt uberegnelig.

Men der er ingen tvivl om, at landbruget er på vej. Der er tale om forbedrede produktionsmetoder, men det tager tid, før det får mulighed for at virke. Det er klart, at man ikke kan lave om på Kattegat på én gang, bare fordi man laver noget her og nu her i Folketinget. Det er jo simpelt hen en overvurdering af Folketingets betydning. Folketinget kan da ikke sådan bare her og nu gøre noget ved det.

Vi er i gang med at gøre noget, og det er det, der er det vigtige. Det er dér, vi skal holde fast i det lange, seje træk og lade være med at blive grebet af panik og lave om på lovgivningen ustandselig, for det er nemlig det, som gør, at den ikke er til at leve med.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil godt sige til fru Hanne Severinsen, at jeg ved godt, at katastrofen i Kattegat er voldsom. Jeg ved også godt, at vi ville have haft forurening i Kattegat, selv om vi havde foretaget bedre indgreb for halvandet år siden. Men det, jeg anklager Venstre for at sige i dag, er, at regeringen melder ud: Vandmiljøplanen kan ikke nå sin målsætning inden for landbrugsområdet.

Jamen hvad er så Venstres melding, og altså også regeringens, desværre, men Venstre er det parti, der tydeligst har sagt det her i debatten? Ja, meldingen er: Jamen vi har fået nogle tal, som viser, at vi ikke når det, vi selv mener er rigtigt, men det har vi ikke tænkt os at gøre noget ved. Det er det, jeg anklager Venstre for.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg vil gerne takke for alle indlæggene. Selvfølgelig vil jeg specielt gerne takke for alle de fine nekrologer, der har været over en tidligere radikal miljøpolitisk ordfører.

Det er jo med disse nekrologer, som det er med andre nekrologer gennemgående, at det i reglen er et lidt forskønnet billede, man tegner af afdøde. Det er derfor også et billede, som ikke nødvendigvis er helt sandt på alle punkter, og i hvert fald har der jo i dagens løb været nogle eksempler fremme med hensyn til, hvor meget jeg skulle have ændret holdning. Man kan jo godt være uenig i holdning. Men man kan i hvert fald ikke sige, at den er ændret, fordi jeg nu sidder på en anden plads.

Et af eksemplerne er kraftværksforureningen, hvor Det Radikale Venstre jo aldrig har været enig med S og SF. Et andet eksempel er delvis vandmiljøplanen, hvor der også har eksisteret uenighed, fordi vi har villet varetage andre hensyn end alene dem, som S og SF har villet varetage. Derfor kan vi godt være uenige, men lad os dog så bare vedstå, at det er en uenighed, der hele tiden har været.

Jeg vil gerne understrege nogle ting, som også bliver en slags svar til fru Dorte Bennedsen. Det er, at ikke alle miljøpolitiske problemer jo er medtaget og indlagt i denne »Mål og Midler nr. 1«. Der er en række miljøpolitiske spørgsmål og en række miljøpolitiske handlinger, som ikke er medtaget, og CFC-handlingsplanen er jo et eksempel på det.